

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave redigeret kvalitetsjournalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du gøre nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Troels Mylenberg: Søren Pind – den nøgne naghæder

af Troels Mylenberg

Publiceret 12/09/2019 i Bøger/Politik & Samfund

BOG // ANMELDELSE – Søren Pind er en stærk skikkelse i dansk politik. Eller var. Hans erindringsbog er et studie i – eller måske rettere afklædning af – den moderne politikers inderste drivkraft. I al sin hudløse ærlighed. Stjernerne er svære at give Søren Pinds Frie ord, for det er i den grad en

Der er noget dobbelt over Søren Pind. Åbenlyst er det, at han på den ene side, taler, skriver og opfører som om, han ville høre bedre til i et tidligere århundrede.

Sproget er påtaget bedaget, man forventer nærmest navneord skrevet med stort. Tøjjet, manererne, æresbegreberne – alt sammen en på sin vis charmerende *hommage* (vi kan vel kalde det tribut) til en svunden tid.

På den anden side er Pind, ikke mindst i egen optik, også forud for sin tid. Indiskutabelt begavet, klarsynet og hurtigere i pæren end de fleste. Også med analysen og evnen til at se muligheder i det politiske.

“

Det både hviner i tandhalsene og hiver lidt i smilerynkerne... Omvendt er det også befriende personligt og Pindsk

Altså et sammensat menneske, endda så sammensat, at han her få måneder før sin 50-årsdag, kan gøre status over 35 år i politik, som endte i selvvalgt grundstødning.

Drømmene og ambitionerne rakte langt videre og længere end til det, det blev. Også selv om det skam blev til ganske meget endda. Borgmester, folketingsmand, minister med hele fire ressortområder i bæltet. Populær som kun få på Christiansborg opnår at blive, kendt fra Østermarie til Ølgod. Klummeprædikant, undskyld - skribent, i Berlingske, med i Mads' Monopol siden programmets

Alt det til trods fornemmer man over alle godt 330 sider en næsten bundløs begrundelse over, at det ikke blev til mere. Og det er i den tone, at bogen er gæve. Ærlig som få erindringer, måske endda så ærlig, at Søren Pind ikke engang selv kan se, i hvor udstrakt grad der er tale om selvudlevering. Og tak for det.

Endelig en politiker, der står fuld og helt ved sin egen ambition. Og står ved, at politik(ere) meget ofte ikke er drevet af ønsket om at skabe en bedre verden, men af selv at komme først til magtens tinde. Eller måske endnu bedre at sørge for, at andre ikke når den først.

Bogen er et overflødigshorn af saftige beskrivelser af, hvordan fløjkrigene i Venstre har taget deres blodige former.

Claus Hjort Frederiksen, Kristian Jensen og især Jens Rohde bærer ifølge Pind det meste af ansvaret for kriserne. Der antydes lækager, udpeges skurke og afsløres spin i et væk.

Ros til forfatteren for ikke at være blind for egen rolle. Både i de nu historiske opgør om magten på Københavns Rådhus, hvor Pinds karriere som folkevalgt tog sin begyndelse og i de nutidige og ikke helt færdigspillede kampe landets nu igen største borgerlige parti.

Hele paletten af dårligdomme er med

”Man må aldrig undervurdere Bornholmsk nid og nag,” skriver Pind. Ganske vist med anden adresse en egen, men ’it takes one to know one’, som man siger på udenlandsk.

Bogen tegner et klart billede af, hvor galt det kan gå, når ungdomspolitikere tager deres vaner fra de ansvarsløse lege-slagsmål i og imellem ungdomspartierne med sig ind i rigtig politik. Der hvor politiske beslutninger og alliancer rent faktisk betyder noget for rigtige mennesker i den virkelige verden.

Her er Pind igen prisværdigt ligefrem i beskrivelserne af, hvor degenereret et gebet, politik kan være. Nid, nag, rænkespil, snyd på vægten og knive i ryggen. Hele paletten af dårligdomme er med. Alt det stof, politikerlede er gjort af. Og til sidst – efter 35 år – også den lede, Søren Pind selv endte med at lide af i en grad, så han sagde farvel til hele skidtet. Træt og mæt og – aner man – desillusioneret.

“

Hvis man er led og ked af politik og politikere, bliver man næppe gladere af at læse ”Frie ord”. Men det er

Det er en stor del af historien. Men der er også andet, heldigvis. Søren Pind har trods alt været med i mange af de senere års vigtige og virkelige politiske beslutninger. Grænsekontrol, uddannelsesloft, burkaforbud, og så videre og så videre. Også her kommer vi tæt på. Det hele set gennem Pinds subjektive objektiv forstås, men det er også godt.

Han skriver let og flydende, trods denne læsers irritation over den ofte påtagede storladenhed. Pind bliver eksempelvis ikke blot udnævnt til minister, nej han gør tjeneste i ”dronningens råd”. Pind ser ikke, han beser.

Det både hviner i tandhalsene og hiver lidt i smilerykerne, og indimellem skal læseren nok lige åbne et vindue, så den værste oppustethed kan slippe væk fra siderne og ramme jorden i den frie natur. Omvendt er det også befriende personligt og Pindsk. Tag bare dette citat:

”På det tidspunkt i mit liv havde jeg efterhånden lært forfængelighedens faldgruber at kende. Det er et narkotisk stof, som for nogens vedkommende bliver en livslang afhængighed. Ikke mindst den politiske verden er forfængelighedens marked. Jeg havde taget mig selv i gå på gaden og se efter, om folk nu bemærkede, at det var mig. Heldigvis var jeg blevet kureret.”

Tillad mig at tvivle en smule på sandhedsværdien i den sidste sætning.

Der opstår nemt en mistanke om, at Pindens selvtillid i lidt for høj grad overstråler selvværdet, men hvad gør det egentlig, når vi får så oprigtig en tur med i den politiske karrusel. Fra barndom i Schweiz og på Bornholm, hvor styrvolten næres. Over jurastudium, sekretærstilling på Christiansborg, håndslag med selveste Ronald Reagan, magt og afmagt på Københavns Rådhus og ditto på Christiansborg og Slotsholmen.

Hvis man er led og ked af politik og politikere, bliver man næppe gladere af at læse ”Frie ord”. Men det er dumt at lade være, hvis man gerne vil forstå lidt mere af alt det, man ofte ryster på hovedet af.

Søren Pind: Frie ord, 346, sider, 299,95 kr, Gyldendal, er udkommet.

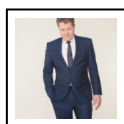
Topfoto: Gyldendals presseservice.

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

Angreb med rekyl i erindringsbogens underholdende klædebon

Ny roman af Kristian Bang Foss: Kampen om sandheden og glæden ved akademikerløn

Kvinde uden mænd: Magien breder sig ud over hver eneste side

TROELS MYLENBERG

SENESTE ARTIKLER

Troels Mylenberg er politisk redaktør på TV2, studievært på TV2 NEWS og bor i Svendborg med sin familie.

Han har tidligere været ansvarshavende chefredaktør og direktør på Jysk Fynske Medier samt reporter og redaktør på blandt andet Berlingske og Weekendavisen. Han har også været leder af journalistuddannelserne på SDU og forstander på Vallekilde Højskole.

M E S T L Æ S T E

De første tegn på en revolution i Egypten?

af Yasmin Abdel-Hak | posted on September 27, 2019 | under Mellemøsten, Politik & Samfund